

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 marca 2015 r.

Poz. 2002

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.67.2015.18 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 24 marca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 z późn. zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr V/53/2015 Rady Miejskiej Ostrowa Wielkopolskiego z dnia 25 lutego 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrowa Wielkopolskiego terenu w rejonie ul. Stanisława Maczka - **ze względu na istotne naruszenie prawa**

Uzasadnienie

Uchwała Nr V/53/2015 Rady Miejskiej Ostrowa Wielkopolskiego z dnia 25 lutego 2015 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z pełną dokumentacją planistyczną w dniu 04 marca 2015 roku.

Jako podstawę prawną uchwały powołano przepisy art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 roku , poz. 647 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 ze zm.) w związku z uchwałą Nr L/486/2014 Rady Miejskiej Ostrowa Wielkopolskiego z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrowa Wielkopolskiego terenu w rejonie ul. Stanisława Maczka

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, stwierdza się co następuje:

W § 4 ust. 1 pkt 3 uchwały, zdefiniowano pojęcie przeznaczenia terenu jako, cyt.: “ *funkcję wraz z urządzeniami i obiektami towarzyszącymi, której ustalenia obowiązują w ramach danego terenu wydzielonego liniami rozgraniczającymi*”.

Natomiast zgodnie z zapisem § 4 ust. 1 pkt 7 uchwały, poprzez urządzenia i obiekty towarzyszące należy rozumieć, cyt.: “ *obiekty i urządzenia technicznego wyposażenia i infrastruktury technicznej (stacje transformatorowe, przepompownie ścieków, itp.), drogi wewnętrzne, zaplecze parkingowe i garażowe (w tym trwale związane z gruntem), obiekty małej architektury oraz budynki gospodarcze dla funkcji dominujących oraz inne urządzenia pełniące pomocniczą rolę wobec przeznaczenia określonego w § 5*” te same uchwały.

Jak wynika z powyższego zapisu, w ramach przeznaczenia podstawowego terenu dopuszczono lokalizację na obszarze planu dodatkowych dróg wewnętrznych nie wyznaczonych na rysunku planu.

Zgodnie z zał. nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr

164, poz. 1587), drogi wewnętrzne stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenu, oznaczony symbolem KDW i kolorem jasnoszarym. Stąd też droga wewnętrzna (podobnie jak droga publiczna) – traktowana jest jako odmienny, różny rodzaj przeznaczenia terenu, a ponadto musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia, a także stanowić wyodrębnione liniami rozgraniczającymi – osobne – przeznaczenie terenu.

W myśl wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 czerwca 2013 roku II OSK 2836/12 “(...) *teren lokalizacji dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmiennie zasady zagospodarowania powinny być wskazane w części graficznej planu oraz zostać wydzielone stałą i nie podlegającą przesunięciom linią rozgraniczającą*”.

Stanowisko to zaprezentował również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 14 maja 2014 roku IV SA/Po 58/14 stwierdzając, że lokalizacja ciągów komunikacyjnych, w tym dróg wewnętrznych, powinna zostać określona na rysunku planu.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że przedmiotowa uchwała w zakresie dopuszczenia wyznaczenia dróg wewnętrznych bez wyodrębnienia ich linią rozgraniczającą na rysunku planu w § 4 ust. 1 pkt 3 uchwały (poprzez zapisy § 4 ust. 1 pkt 7 uchwały), stanowi naruszenie zasad sporządzania planu i tym samym rażąco narusza prawo, dlatego należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek